

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησι Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησι » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἔ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΘΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐγένετο ἡ ἑναρξίς τῆς ἀ. συνόδου τῆς ἡ. βουλευτικῆς περιόδου μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἀξιοπρεπείας καὶ τάξεως. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως διατυπωμένην ἱερὰν τελετὴν προσελθοῦσα ἡ Δ. Μ., ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἀναβάς εἰς τὸ προεδρεῖον ἀπήγγειλεν ἐν μέσῳ ἄκρας σιγῆς τὸν ἐπόμενον ἑναρκτήριον λόγον :

Κύριοι βουλευταί,

Εὐχαρίστως βλέπω περὶ ἑμὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, τοὺς ὁποίους ἐξελέξατο ἡ ἐλευθέρᾳ καὶ ἀνεπηρέαστος ψῆφος τοῦ λαοῦ. Καὶ κατὰ τὴν φορὰν ταύτην ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς ἐν τάξει, ἐλευθερίᾳ καὶ νομιμότητι διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐδικαίωσε τὰς ἐπ' αὐτὸν πεποιθήσεις, ἀποδείξας, ὅτι τυγχάνει ἄξιος τῆς ἐκπολιτικῆς ἀποστολῆς του.

Αἱ μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων σχέσεις Μου εἰσὶ φιλικαί.

Ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συγκροτηθεῖσα πρὸς κανονισμὸν τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς ἀνωτάτη εὐρωπαϊκὴ σύνοδος ἐμερίμνησεν ὡσαύτως καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν ἀποφασισθέντων ἡ κυβέρνησίς μου δὲν ἔπαυσεν ἔκτοτε ἀσχολουμένη κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς συνόδου ἐνδειχθέντα. Ἦδη ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ταύτης, περιστρεφόμενη περὶ τὰ πραγματικὰ ζητήματα, καθίσταται ὀμαλωτέρα. Πέπεισμαι, ὅτι τὰ μεγάλα ἀμοιβαία συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν ὁμίρων ἐπικρατειῶν καὶ ἡ ἀρωγὴ τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου μεγάλων δυνάμεων, θέλουσι φέροι εἰς αἴσιον πέρας τὰς ὑφισταμένας διαπραγματεύσεις, ὅπως ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς, τὸν ὁποῖον ἡ ἀνωτάτη ἐκείνη σύνοδος προέθετο.

Αἱ ὑπὲρ τῆς οικονομικῆς πίστεως τῆς Ἑλλάδος γενόμεναι θυσίαι δὲν ἀπέβησαν εὐτυχῶς ἀνωφελείς, τὸ δὲ πέρας τῆς ἀρχαιμένης μετατροπῆς τῶν παλαιῶν δανείων, θέλει ἐδραιώσει τὴν πίστιν ἡμῶν.

Ἡ τακτοποίησις τῶν οικονομικῶν τοῦ κράτους, ἡ ὀργάνωσις καὶ ἀνάπτυξις τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους, μέτρα ὑπὲρ τῆς γεωργίας καὶ μέτρα ἀναγόμενα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν, ἡ ἐπέκτασις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἡ βελτίωσις τοῦ λειτουργοῦντος ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἡ ἀποκατάστασις καὶ βελτίωσις τῆς κα-

ταστάσεως τοῦ κλήρου εἰσὶν ἀντικείμενα ἀξία τῆς ἰδίας μελέτης τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουσι προταθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς Μου τὰ πρὸς τοῦτο διάφορα νομοσχέδια.

Ἡ Ἑλλάς, βαδίζουσα ἀπαρεγκλίτως τὴν ὁδὸν τῆς διανοητικῆς καὶ ὕλικῆς ἀναπτύξεως, ἔχει καθήκον νὰ ἐνασχοληθῇ ἐπίσης καὶ περὶ τὴν στρατιωτικὴν μόρφωσιν καὶ ἀνάλογον παρασκευὴν τοῦ ἔθνους. Ὁ λαὸς οὐδέποτε ἠρνήθη, δσάκις ἐζητήθη, τὴν χορήγησιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων, διότι γινώσκει, ὅτι οὐσιῶδες στοιχεῖον, κανονίζον τὴν θέσιν ἐκάστου λαοῦ, εἶναι καὶ ἡ ἰσχὺς. Ἡ πεφωτισμένη καὶ πατριωτικὴ μέριμνα, τὴν ὁποίαν ἡ βουλὴ θέλει καταβάλει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, θέλει ἐφελκύσει τὰς εὐλογίας τῆς πατρίδος.

Ἐπικαλεσθῶμεν τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου, ὅπως ἐνισχύσῃ ἡμᾶς εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων προσπάθειάς μας.

Κηρύττω τὴν ἑναρξιν τῆς ἀ. συνόδου τῆς ἡ. βουλευτικῆς περιόδου.

Ἑλληνικὸν ὑπόμνημα.

Τὸ κείμενον τοῦ ὑπομνήματος, ὅπερ ἀνέγνωσαν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Ἕλληνες πληρεξούσιοι, ἔχει οὕτω :

Ἐλαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προτείνωμεν ὑμῖν τὸ διάγραμμα τῆς νέας γραμμῆς συνωδᾶ ταῖς γεωγραφικαῖς ἐνδείξεις τοῦ ἸΓ' πρωτοκόλλου, ἃς λαβόντες ὡς πρώτας βάσεις ἀνεπτύξομεν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἀσφαλείας τῶν δύο κρατῶν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον σχέσεων ἀγαθῆς γειτονίας, ἃς ἐπιποθοῦμεν νὰ συσφιγῶμεν.

Ἡ ἀρετηρία τῆς νέας γραμμῆς ἔσται μεταξύ Δίου (Μαλαθρίας) καὶ Σφιγγῶν ἐπὶ τοῦ Αἰγίου. Ἡ γραμμὴ φθάνει μέχρι τῆς ἀκρωρείας τοῦ ὄρους Φλάμπουρον καὶ παρακολουθοῦσα διαδοχικῶς τὰς ἀκρωρείας Σάπκας, Ἀμάρθου, Καμβουνίων καὶ Χασσιῶν καταλήγει εἰς τὸ χωρίον Κράνια. Ἐνετῶθεν ἀκολουθεῖ τὸ βεῖθρον τῆς Βογιοῦσας μέχρι τοῦ χωρίου Πολίτσανης.

Ἀκολουθῶς ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὄρεων Μποσκοπούλων, ἀκολουθεῖ τὸν χεῖμαρρον Λοῖμι, Σοῦχον καὶ διερχομένη μεταξὺ τῶν χωρίων Δερβιτσάνι καὶ Λαζαράταις ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὄρεων Σοποτοῦ. Αἰχμῶσα ἀκολουθῶς διὰ τῶν ὀμονύμων ὄρεων καταλήγει εἰς σημεῖον ἐπὶ τοῦ ἰονίου πελάγους ὀρισθησόμενον μεταξὺ τῶν χωρίων Πικέρνης καὶ Σοποτοῦ.

Τὴν γραμμὴν ταύτην διαχαράξαμεν ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸν χάρτην τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου, ὅστις καίπερ μὴ ἐπακριβῶς συμφωνῶν πρὸς τὴν φυσικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, εἶναι ὅμως ὁ ἥττον ἀτελής. Ἐννοοῦμεν διὰ τούτου ὅτι αἱ ἐνδείξεις αὗται ἔχουσι πάντοτε ἀνάγκην ἐπανορθώσεως ἐπὶ τόπου παρὰ ἀρροδίων.

Δὲν ἐισερχόμεθα εἰς τὰς λεπτομερείας, αἵτινες δικαιολογοῦσι πᾶν τῆς γραμμῆς ταύτης σημεῖον, ἀρκούμεθα δὲ λέγοντες ὅτι διαχαράσσοντες αὐτὴν ἠγάμεθα ἐκ τῆς ἰδέας, ἥτις ὑπηγόρευσε τὸ II' πρωτόκολλον καὶ τὸ ἀναπόσπαστον ἀπ' αὐτοῦ 24 ἄρθρον τῆς βερολινείου συνθήκης.

Ἡ ἀμοιβαία ἀσφάλεια δύο ὁμόρων κρατῶν ἐξήρηται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἥτις γίνεται ἀποδεκτὴ κατὰ τὴν διαχαράξιν τοῦ κοινοῦ αὐτοῦ μεθορίου, γενικῶς δὲ παραδεδεγμένον εἶναι ὅτι εἰσὶ πάντοτε προτιμητέαι αἱ ἀκρόρειαί καὶ ἡ γραμμὴ τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων. Καὶ ἡ συνέχεια δὲ τῆς χώρας καὶ τὸ ὁμογενὲς τῶν κατοίκων εἰσὶ λόγοι, οἵτινες οὐδαμῶς δεόν νὰ παρηραθῶσιν.

Ταυτότης φυλῆς, γλώσσης, θρησκείας, ἀρχαίας καὶ νεωτέρας ἱστορίας, ἐθνικῶν πόθων, πολλάκις ἐκδηλωθέντων, πάντα ταῦτα συλλήβδην δικαιολογοῦσι τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα προσάρτησιν τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ διαχαραχθεῖσιν γραμμῇ περιλαμβανομένων πληθυσμῶν.

Διὰ τὴν Τουρκίαν οἱ πληθυσμοὶ οὗτοί εἰσι (καὶ ἔσονται ἔτι μᾶλλον ἐν τῷ μέλλοντι) αἰτίον ἀδυναμίας καὶ αἰείποτε ἀναφουμένων δυσχερειῶν, προσαρτώμενοι δὲ τῇ Ἑλλάδι ἔσονται ἐχέγγυον ἀγαθῆς συμπονοίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ εἰρήνης ἐν τῷ μέλλοντι.

Αὕτη ἡ ἰδέα ἐξ ἧς ἤγετο ἡ Εὐρώπη καθ' ἣν ὦραν ἐρύθμιζε τὸ σπουδαῖον τοῦτο καὶ ἀναπόσπαστον μέρος τῶν διατάξεων τοῦ Βερολίνου.

Οἱ Ἕλληνες πληρεξούσιοι ἔχουσι τὴν πεποιθῆσιν ὅτι πιστῶς παρηκολούθησαν τὴν ἰδέαν ταύτην κατὰ τὴν διαχαράξιν τῆς γραμμῆς, ἣν λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ προτείνωσι τοῖς ἀξιότιμοις αὐτῶν συναδέλφοις.

Δημοσιεύομεν τὸ εὐχαριστήριον τοῦ ἀξιότιμου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Τήνου κ. Ν. Δρόσου, ὁπερ ἐξέδωκεν εὐχαριστῶν αὐτοὺς διότι τὸν ἐξέλεξαν βουλευτὴν τῶν, καὶ ἐξ οὗ δύναται ἕκαστος νὰ κρίνῃ ὅτι ὁ μεμετρημένος τὴν φράσιν καὶ συντεὸς τὸ φρόνημα κ. Δρόσος διαχαράττει ἀρίστην τοῦ πολιτικοῦ τοῦ σταδίου ὁδὸν, εἰς ἕν καὶ μόνον ἀφορῶν, ἧτοι εἰς τὸ γενικὸν τῆς πατρίδος συμφέρον καὶ εἰς τὸ τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος.

Πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Τήνου

Φίλοι Συμπολίται!

Ἀπερχόμενος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθέντων μοι διὰ τῆς ὑπετέρας ψήφου βουλευτικῶν καθηκόντων, σπεύδω νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν ἀπὸ καρδίας εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν τιμὴν ἧς με ἠξιώσατε, ἐκλέξαντές με ἀντιπροσωπὸν σας διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὸ πρῶτον ἤδη ἐκτεθέντα.

Ἀναμνηστικῶς τὰς μετριοπαθεῖς ἀρχὰς καὶ τὴν συνετὴν πολιτικὴν πορείαν τοῦ μακαρίτου πατρός μου, ὅστις πάντοτε ἀξιοπροσπεῶς σὰς ἀντεπροσώπευσε, θέλω προσπαθῆσαι καὶ ἐγὼ, κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων, νὰ συντελέσω εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν τε Γενικῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν ἡμῶν πραγμάτων. Θέλω παραβῆαι ὑποστήριξιν εἰς Κυβερνήσιν, ἥτις θέλει ἐπιδιώξει τὴν

τακτοποίησιν τῆς ἀξιοθρηνήτου οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους, τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ συνετὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν νέων Ἑλληνικῶν ὄριων, τὴν ἀπατρίαστον διοικῆσιν τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τὴν ἀμερόληπτον ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης. Θέλω ἀποφύγει ἐπιμελῶς νὰ ὑπερψηφίσω πᾶσαν πρότασιν σκοποῦσαν νὰ προσθέσῃ νέα βάρη ἐπὶ τῶν ἰκανῶς ἤδη βεβαρυμένων ἀπόρων τάξεων, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἐπιβάλληται ὑπὸ πραγματικῆς καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης. Θέλω ὑποστηρίξει πᾶσαν αἴτησιν ἀκριβοῦς λογοδοσίας τῆς διαχειρίσεως τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν Βουλευτικὴν περίοδον νομολογηθέντων δανείων, ἅτινα ἐπὶ ποῦ θὰ ἐπιβαρύνωσι τὰς φορολογουμένας τοῦ λαοῦ τάξεις.

Τέλος ὡς πρὸς τὰ ἐπαρχιακὰ καὶ ἀτομικὰ ὑμῶν συμφέροντα, θέλω προσπαθῆσαι νὰ δειχθῶ ἀξίος τῶν προσδοκιῶν σας, συντρέχων τὸ κατὰ δύναμιν διὰ τῶν μικρῶν σχέσεών μου εἰς τὴν εὐδοσίαν πάσης δικαίας αἰτήσεως, διὸ καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ ἀπευθύνεσθε πρὸς ἐμὲ μετὰ θάρρους καὶ πεποιθήσεως, βεβαιοὶ ὄντες, ὅτι δὲν θέλω φεισθῆ οὐδενὸς κόπου χάριν οἰουδήποτε ἐξ ὑμῶν.

Εὐχαριστῶν καὶ πάλιν τοὺς τιμήσαντάς με διὰ τῆς ψήφου τῶν, καὶ αἰτῶν συγγνώμην παρ' ἐκείνων ἐκ τῶν Συμπολιτῶν μου, οὗς ἔνεκα κακοκαιρίας καὶ ἀποστάσεως δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐπισκεφθῶ κατ' οἶκον καὶ εὐχαριστήσω κύτοπροσώπων, Σὰς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαίρετου ὑπολήψεώς μου, μεθ' ἧς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 14 Ὀβρίου 1879.

Ὁ Συμπολίτης Σας

Ν. ΔΡΟΣΟΣ

Βουλευτὴς Τήνου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν δι' ἐκτάκτου τηλεγραφήματός του τῆς χθές, διατάσσει τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους νὰ παραιτηθῶσι τῆς συλλήψεως τῶν Ἐθνοφυλάκων. Βιάζεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ μέτρα οικονομολογικὰ ὑπηγόρευσαν τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῇ Κυβερνήσει, ἥ ὅτι ἡ λύσις τοῦ μεθοριακοῦ ζητήματος δὲν ἀπαιτεῖ τὴν ἀρειμάνειον ἐπίδειξιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ μέλλον, ἀπεὺ ὁ Σουλτάνος, κατὰ τι τηλεγράφημα τῆς χθές, μέλλει νὰ ἐκθρονηθῆ μετὰ μικρὸν, Ριχάρδου τοῦ μικροῦ Σουλτανίδου διαδεχομένου αὐτόν. Ὁ Ριχάρδος, εὐρωπαϊκὸν ὄνομα φέρων, ἀναμφιβόλως θὰ προσενεχθῆ εὐρωπαϊστὶ τοῖς Ἕλλησιν.

— Μεγίστην ἐκδούλευσιν προσήνεγκεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἡμῶν, ὁ ἀξιότιμος δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ ἡμετέρου Δήμου κ. Ἐμμ. Ἐλευθεριάδης, ἀσχοληθεὶς εἰς τὴν μεταφρασίν τοῦ ὑπομνήματος τοῦ δισχήμου λιμενοποιοῦ τῆς Μεσσηγείου κ. Pascal, τοῦ ἀφορῶντος τὰ λιμενικὰ ἔργα τῆς πόλεως ἡμῶν, καὶ οὗ ἐμνημόνευσεν ἡ εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον τῆς Ἀπανόπης δημοσιευθεῖσα ἐκθεσις τοῦ κ. Δημάρχου Ἑρμοπολέως. Ὁφείλομεν δὲ κατὰ καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας τοῦ κοινοῦ καὶ εἰς τὴν συνάδελφον Ἀναγέννησιν, τὴν δημοσιεύσαντα τὸ μεταφρασθὲν ὑπόμνημα, ἐξ οὗ καὶ οἱ πολλοὶ μέλλουσι νὰ φωτισθῶσι καὶ ἡ γνώσις θέλει πληθυνθῆ, καὶ θὰ συνενωθῆ ὁλος ὁ τύπος καὶ ὁλος ὁ τόπος θὰ συνεργασθῆ, ὅπως ἤδη, καταλλήλου εὐκαιρίας δοθείσης, ἔλθωσιν εἰς πέρας τὰ λιμενικὰ τῆς νήσου ἡμῶν, ἧς τὸ μέλλον διὰ πάντων πλέον ἐξασφαλίεται.

— Ὁ ἐκ Κᾶσσου ἐμποροπολιτάρχης Ἀθανάσιος Μαλανδράκης, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Μαυρικοῦ, καὶ ἀνὴρ ἀληθῶς τιμῶν τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν διὰ τὸ ἔντιμον τοῦ χαρακτήρος καὶ τὴν γενικὴν

ὕπολψιν, ἢ ἔχαιρε παρὰ τοῖς ναυτιλομένοις, ὑπὸ δεινῆς κατασχεθεῖς νόσου, ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν, νεκρὰν οὐζυγον καὶ τέκνον ἀρτιγενές ἐν ὄρρασι καταλιπών. Ἐκπευθεῖ ἀξιοπρεπῶς, ἀλλὰ τὸν ἐθρήνησαν καὶ τὸν θρηνοῦσιν οἱ οἰκεῖοι καὶ φίλοι καὶ οἱ ὁμότεχοι, ὡς ἀπολέσαντες ἅπαντες ἓνα τόσῳ πολύτιμον ἄνδρα. Κύριος τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων.

— Ἡ νόσος εὐφρογία, ἀπειλητικὴ ἐνσκήψασα ἐν τοῖς χωρίοις τῆς Χίου, τῶν Καρδαμύλων καὶ Βροντάδου, καὶ δεινὴν ἐπενεγκοῦσα ἐκεῖ θραῦσιν κατὰ τῶν κατοίκων, προσέβη ἤδη μέχρι τῆς πρωτευούσης, ἔνθα συμβαίνουσι θάνατοι καὶ κρούσματα οὐχὶ εὐάρθμα. Καθ' ἃ δὲ γράφουσιν ἡμῖν στεροῦνται δαμαλίδος ὕλης, καὶ ἐπιμόνας παρακαλοῦσι νὰ πέμψωμεν αὐτοῖς τινὰς ἀκίδας. Τὸ δεινὸν εἶναι μέγα, ἀλλὰ δεῖται μεγάλης προσοχῆς, καθάρσεων καὶ περιορισμοῦ αὐστηροῦ ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν. Ἐν τοσοῦτῳ οἱ ἀρμόδιοι ἀνάγκη νὰ προνοήσωσι περὶ τῶν ἐκ Χίου προελεύσεων, μὴ τυχόν καὶ τὸ κακὸν μᾶς ἐπισκεφθῆ.

— Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς γράφει ἡμῖν ὅτι κατ' αὐτὰς κίνησις, μεγίστη δὴ τῶν μνημονευομένων ἐγένετο ἐν Χίῳ ἀπατῶν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν δημογεροντιῶν ὑποδαλουσῶν ἀναφορὰν τῷ γενικῷ διοικητῇ, δι' ἣς αἰτοῦνται ὅπως εἰσαχθῆ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ὡς ἐπίσημος γλῶσσα τῶν κατὰ τὴν Νομαρχίαν τοῦ Αἰγαίου δικαστηρίων. Ἡ αἴτησις ὑποστηρίζεται καὶ ὑπὸ τῶν πλείστων κατοίκων τῆς νήσου, γενικὴ δὲ ὑπάρχει πεποιθῆσις ὅτι ὁ Βαλῆς, Σαδῆκ πασᾶς, ἀνὴρ εὐρωπαϊκῆς ἀγωγῆς, θέλει διατεθῆ εὐμενῶς ὑπὲρ τοῦ ζητήματος τούτου. Προσεχῶς ἐλπίζομεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, ἴσως δὲ καὶ τὴν εὐχάριστον εἰδήσιν τῆς αἰσίας τοῦ ζητήματος λύσεως, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἡ Υ. Πύλη, ἀναγνωρίζουσα τὰ δίκαια τῶν ὑπηκόων αὐτῆς, καὶ συμμορφουμένη πρὸς τὰ ἐπιφισμένα ὑπὸ τῆς Βερολινείου συνθήκης, θά σπεύσῃ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι οὐδαμῶς ἐνδοιάζει εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑπεσχημένων, πρὸς ἑν καὶ μόνον ἀφορῶσα, εἰς τὴν εὐημερίαν δηλαδὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων αὐτῆς καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν εἰρηνικῶν καὶ δικαίων ἐκδηλώσεων τῶν. Ἄλλως δὲ, δὲν βλέπομεν διὰ τί νὰ θέλῃ νὰ δυσαρεστῇ ὑπηκόους, προθύμως μὲν καταβάλλοντας αὐτῇ τοὺς φόρους τῶν, εἰς δὲ τὰς πιστικὰς φορολογίας τῆς ἀγογγύστως συντελέσαντας, καὶ ἀντὶ πάντων τούτων ἀξιούντας νὰ δικάζονται εἰς τὴν μητρικὴν τῶν γλῶσσων, καὶ τοῦτο ὅπως νοῶσι τὰ τε λεγόμενα καὶ γραφόμενα παρὰ τῶν δικαστῶν καὶ συνηγόρων τῶν, οὐχὶ δὲ νὰ παρίστανται ἐκεῖ ὡς βωθᾶ ἐν κωμωδίᾳ πρόσωπα, μηδὲν καταλαμβάνοντα ἐκ τῶν ὄσων λέγονται ἐν δικαστηρίῳ. Ἐὰν ἡ Υ. Πύλη νοσῇ ὅτι ἡ κυριαρχία αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν τοῖς νήσοις τοῦ Ἀρχιπελάγους πρέπη νὰ ἐδραιωθῆ καὶ νὰ μὴ σαλεύηται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἀνάγκη νὰ γείνη προσνηκὴ τοῖς ὑπηκόοις αὐτοῖς καὶ φιλοδικαία, διότι μόνον ἐπὶ βάσει τοιαύταις καὶ ἐπὶ θεσμοῖς, ὡς οἷόν τε φιλελευθέρους, δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ἄλλως, ὡς ἦνε βεβαία ὅτι πολὺ ταχέως θὰ ἐκλείψῃ ἐξ Εὐρώπης.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἡρακλείου Κρήτης ἀπὸ 15 τρέχ. τὰ ἐπόμενα :

α' Ὁ κ. Ἰωάννης Σφαιριανάκης ἐποίησατο χθὲς ἑναρξιν τῶν μαθημάτων του ἐν τῷ ἐνταῦθα Φιλικπαίδευτικῷ Σχολῳ. Ἐπίλησε δὲ ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτῶν χαρῆσεως ἀπλότητος περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ τῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἐν τῷ μέσῳ εὐαριθμοῦ ἀκροατηρίου, συγκεκμημένου, ἐν μέρει, καὶ ἐκ κυριῶν.

β' Ὁ κ. Σενδβίθ, πρόξενος τῆς Ἀγγλίας ἐν Χανίοις, ἐ-

πεσκέψατο ἐσχάτως τὴν πόλιν μας δι' ἐκτάκτου ἀγγλ. ἀτμοπλοίου. Βρίσκεται δὲ τὴν μετὰ τοῦ κ. Βίννη, ἐσχάτως ἐπίσης ἐπισκεψαμένου τὸ κεντρικὸν τῆς Κρήτης τηλεγραφικὸν Γραφεῖον, εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς νήσου.

— Ἰαπωνία. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἰαπωνίας εἰδήσεις, λυπηρὰ εἰσι τὰ ἐκ Τόκιο, Νογαζάκης καὶ Γιουκούμας ἀγγελλόμενα. Ἡ χολέρα λυμίνεται τοὺς τόπους τούτους ὀλεθρίως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσβληθέντων ὑπὸ τῆς μάστιγος ταύτης ἐν Ἰαπωνίᾳ ἀνέρχεται εἰς 70,000, ἐξ ὧν 30,000 ἀπέθανον, ἦτοι τὸ ἡμισυ τῶν προσβληθέντων.

— Αἱ τελευταῖαι ἐξ Εὐρώπης ἐφημερίδες περιέχουσι λεπτομερείας τινὰς περὶ τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ πλημμυρῶν. Ἀληθῶς σπαραξικάρδιοι εἰσιν αἱ εἰδήσεις. Μόνον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μουρκίας εἶχον ἀνευρεθῆ 570 πτώματα. Ἐνὸς χωρίου ἅπαντες οἱ κάτοικοι ἀπώλοντο, μὴ ὄν δ' ὁ ἐφημέριος ἐσώθη ἀναβάς εἰς τὸ κωδονοστάσιον. Αἱ ζημίαι ὑπερβαίνουσιν ἄχρι τοῦδε τὰ 50 ἑκατομύρια φράγκων.

ΑΘΗΝΑΙ, 22/3 Νοεμ. — Ἡ Ἀγγλία ἐπεμψε τηλεσίγرافον τῇ Πύλῃ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μεταρρυθμίσεων τῆς Ἀσίας ἄλλως ἀπειλεῖ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Σουλτάνου καὶ τὴν ἀντικατάστασιν διὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ριχάρδου, ὑπὸ ἐπιτροπὴν Ἀγγλίας, Γαλλίας, Αὐστρίας καὶ Ῥωσσίας ὑποστηρίζουσι τὸν Σουλτάνον ἐπὶ τῇ κρίσει ταύτῃ. Ὁ Πρίγκηψ τῆς Βουλγαρίας ἀνοίγων τὴν Βουλὴν ἐξέφρασε βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Τσάρο ὡς ἐλευθερωτῆ τῆς Βουλγαρίας.

Κύριε συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Διαθεβαιώσατε τὴν συνάδελφόν σας «Ερμῆν» ὅτι πρὶν ἢ ἐκδοθῆ τὸ φύλλον αὐτῆς ὁ δημοαρχῶν κ. Ζερβουδάκης εἶχε λάβῃ πρόνοιαν περὶ ἐξισώσεως τοῦ ἐκ τῶν ἀλεύρων δασμοῦ τῷ τοῦ σίτου, ὥστε δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ διδαχθῆ παρ' ἄλλου ἐν καθήκον ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ ἐκ τῆς θέσεώς του.

Εἶς συνδρομητής σας.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς Τήνου, ἧς ἀνεδείχθησαν παμπήφει βουλευταὶ οἱ τρεῖς ἐλεύθεροι ἄνδρες Ζαλλώνης, Δρόσος καὶ Μυρομαρᾶς. Συγχαίρομεν τὸν λαὸν τῆς πατρίδος ἡμῶν Τήνου, καθότι καὶ ἡμεῖς εἰς ξένην γῆν ὄντες ἠσθάνθημεν μεγίστην χαρὰν διὰ τὴν ἀρίστην ταύτην ἐκλογὴν ἐπίσης συγχαίρομεν καὶ τοὺς συντελέσαντας ἰσχυροῦς κομματάρχας.

Ceneve, 24/13 Ὀκτωβρίου 1879.

Δύο Τήνιοι.

Ἐκ ΧΙΟΥ, τῇ 20ῃ Ὀκτωβρίου 1879.

Ἀξιότατε κ. Συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Ἀφίνων τὰ περὶ τῶν ἀναδρομικῶν μεταρρυθμίσεων μας καὶ τὸ Νεαμονησιακὸν καὶ τὸ τοῦ λιμένος ζήτημα καὶ τὰ περὶ Καβούλης καὶ Ἀφγανῶν εἰς τὸν πεπειραμένον καὶ βαθύφρονα κάλαμον τοῦ αἰγαίου καὶ τῆς αἰμερησίας Ἐπιθεωρήσεως, Χιακῆς ὅς ἀρκεσθῶ ἀπλῶς νὰ διαλάβω ἐν τῇ παρούσῃ μου μόνον περὶ τοῦ ἀπὸ πενταετίας περίπου λειτουργούντος ἐν τῇ πόλει μας χυτηρίου.

Ἐπάρχουσιν ἐνταῦθα δύο ἀτμήλατα ἀλευροποιεῖα, εἰς ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν Ὀλυμπίων βραβευθεῖς ὠρολαγοποιεῖα, εἰς ὀλυμπιονίκης τυφεκοποιεῖα, εἰς διπλωματοῦχος τῆς βιενναίας παγκο-

σμιου ἐκθέσεως κατασκευαστῆς βικῆς, καὶ ἄλλοι τότοι ἐπαίνεθες καὶ μὴ συνάδελφοί του, περὶ ὧν, ἐν ὑποστάσει τοῦλάχιστον διατελούντων, φρονῶ ὅτι ἔδει νὰ γείνη τις μεία μᾶλλον ἢ περὶ τῶν ἀποζώντων καὶ σεσαπημένων ἐκείνων ἀραβικῶν παραμυθίων, ἅτινα ἐνασμενίζονται ἀγαθαί τινες κεραλαὶ πανταχοῦ καὶ πάντοτε ν' ἀναμασσῶσι καὶ δεινῶς νὰ συνταράσσωσι.

Δὲν ἐξηλίφθη ἀλλ' ἔναυλος εἰσέτι διατελεῖ εἰς τὰ ὧτά μου ὁ ἐκκωφιστικὸς θόρυβος καὶ ὁ ποσειδώνειος σάλος τῶν δύο θεάτρων μας, καὶ τοσοῦτον ἀνεζίτηλον μοὶ κατελιπον ἐντύπωσιν ὥστε καὶ αὐτὴν ταύτην ἐτι τὴν ἡσύχιον στιγμὴν πραγματικὰ παρουσιάζονται εἰς τὰ ὄμματά μου καὶ θεαταί, καὶ ἠθοποιοί, καὶ παραστάσεις, καὶ διαμάχαι καὶ θεάτρα· λίαν δὲ ζωπρῶς κατὰ λογικὴν συνέπειαν ἐνθυμοῦμαι εἰσέτι τὸν εὐφρὰ κύριον Ζάννον, παταγωγῶς χειροκροτούμενον ὡσάν τις μετὰ τῆς συμπαιθτικῆς ἐκείνης φωνῆς του ἐφαλλεν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ Ὁμοῖος τὸν ὅμοιον, ἢ τὸ ἀτμάτιον ἐκεῖνο ὅπερ ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ γραφικωτάτου αἰθῆρ' ὁ βλάκας τὴν Μιρία του· τελευτᾶ οὕτως:

*Καὶ σὰν ἔχης τοῦ κουκουῖσι
ἀπ' τὸν τόπον σου παπούτσι
καὶ ἄς εἶν' καὶ μπαλωμένο.*

Ἦρσκε φυσικῶ τῇ λόγῳ παρὰ πολὺ ἤρσκεν εἰς τοῦ συμπολίτας μου, ἐκφραστικώτατα ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ κ. Ζάννου διδασκόμενον τὸ ὠραῖον καὶ πλήρες ἐννοίας τοῦτο ἀπόφθεγμα τῆς δημόδους φιλοσοφίας, καὶ ἀπορῶ τῷ ὄντι νὰ κατανήσω πῶς κατόπιν τοσοῦτου καὶ τηλικούτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐπικροτήσεως τὸ χιακὸν κοινὸν ἐπέτρεψε ν' ἀπολειφθῆ τῆς μνήμης του τὴν ταχέως ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ζωπρότατα καὶ μετὰ πολλῆς τῆς θερμῆς πρὸ τοιμηνίας μόλις ἐχειροκρότει, καὶ τὴν ὁποίαν ἄλλως ἀπ' αὐτῶν τῶν σπαργάνων συνείθισε ν' ἀκούη καὶ νὰ βλέπῃ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης διηλεκτῶς καὶ ἐν παντὶ πραγματοποιμένην, ἐν τε τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οἰκίᾳ καὶ τῇ πόλει. Ἰσως δὲν ἐκφράζομαι καταληπτῶς, ἀλλ' ἐννοῶ νὰ εἶπω ὅτι εἶνε οὐχὶ κοινῆς περιεργείας ἄξιον πῶς μόνον περὶ τοῦ ἐν λόγῳ χυτηρίου ὑποκειμένου, κατῳρθωσεν ὁ ἰδιοφυῆς τοῦ χίου χαρακτήρ' ν' ἀποβάλῃ τὸ συγκεντρωτικὸν αὐτοῦ, τούτέστι τὴν πρὸς τὰ πάτρια ἐξιδιασμένην αὐτοῦ στοργὴν καὶ ἀφοσίωσιν.

Σὰς εἶπον ἤδη ὅτι πρὸ πέντε περίπου ἐτῶν ἰδρύθη ἐνταῦθα ἐν τῷ ἀκάτῳ αἰγιαλῷ χυτηρίον καλῶς ἐφωδιασμένον καὶ κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ παραπλησίον ὑπὸ τῶν κυρίων Ἰωάννου Κατσαροῦ καὶ Ἀλεξάνδρου Πασβάντη. Πολλῶν ἐπαίνων ἄξια ἔργα ὑπῆρξαν τὸ πρῶτον τῆς πενταετοῦς λειτουργίας αὐτῶν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ παρέχουσιν τῷ παρατηρητῇ τερπνὸν καὶ ἱκανοποιητικὸν τὸ θέαμα. Ἡ διεθυσιν αὐτοῦ εἶνε σῶφρων καὶ ἱκανὴ καὶ ἀρκετὰ διηκριβωμένη, καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἄλλως, ἀφ' οὗ ὁ μὲν πρῶτος τῶν ἰδρυτῶν εἶνε εὐδόκιμος μαθητῆς τοῦ ἐν Σύρῳ Ἐργοστασίου καὶ γνωστὸς αὐτοῦ τυγχάνει, ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ νεαρῆς ἡλικίας εἰς τὸ ἔργον καταγινόμενος, εἶνε κάτοχος πολλῆς περὶ τὴν τέχνην πείρας, καὶ διακρίνεται ἐπὶ καλαισθησίᾳ καὶ περὶ τὴν ἐργασίαν στερεότητι καὶ ἐπιτυχίᾳ, οἱ δ' ἐργάται ἐκ τῶν εἰδικωτέρων τῆς Σύρου λαμβανόμενοι εἶνε πεπειραμένοι καὶ οὗτοι καὶ εὐμαθεῖς, τὸ δὲ ὑλικὸν ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τοῦ ἐν Σύρῳ Ἐργοστασίου πηγῶν καλῆς πάντοτε ποιότητος. Κατασκευάζει βαρούλκα, ἐργάτας, ὀφθαλμοὺς (ὄκια), κώδωνας, ἀντλίας, ἀντλοσίφωνα καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ εἶδη τ' ἀναγκαζομένα πρὸς συντέλειαν καὶ ἐξάρτησιν τῶν πλοίων, περὶ τῆς ποιότητος τῶν ὁποίων ἀπταιστότερον καὶ μᾶλλον αἰθθητικῶς δύνανται ν' ἀποφανθῶσιν ἐκεῖνοι τῶν κυρίων πλοιάρχων, ὅσοι ἔσχον τὴν εὐχαριστήσιν νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὰ

ἐν τοῖς πλοίοις των, ἀσφαλῶς διεβεβαιώθημεν ὅτι πολλοὶ αὐτῶν συνιστῶσι τὰ κατασκευάσματα τοῦ χυτηρίου τῶν κυρίων Κατσαροῦ καὶ Πασβάντη ὡς μὴ ὑπολειπόμενα τῶν ἐξ Εὐρώπης τοιούτων, ἅτινα πλὴν τούτου καὶ πολυδαπανώτερα εἶνε, καὶ χρόνον πολὺν ἀπαιτοῦσι καὶ δαπάνην περὶ τὴν τοποθέτησιν σημαντικὴν, ἐν ᾧ τούναντιον ἐνταῦθα κατασκευάζονται κατὰ τὴν ἀρσκευὴν τῶν πλοιάρχων, ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων κατασκευαστῶν ἐν τοῖς πλοίοις τοποθετοῦνται.

Ἄν μὴ ἄλλοι, τοῦλάχιστον οἱ ἐνταῦθα ναυπηγοῦντες τὰ πλοῖα των Χίοι πλοιάρχοι ὤφειλον νὰ δίδωσι χεῖρα βοθείας εἰς ἐγγώριον βιομηχανικὸν κατάστημα, ἐφόσον μάλιστα καὶ καλὴν καὶ εὐθυνὴν καὶ εὐκολον ἐργασίαν ἔχουσιν ἐν τῇ πατρίδι των· ἀλλ' ὑπάρχουσιν εἰσέτι πολλοί, οἵτινες ἐξαιρέσει τοῦ γενικοῦ χιακοῦ κανόνος ποιούμενοι, θεοποιοῦσιν ἀκόμη καὶ τυφλῶς λατρεύουσι τὰ ἐξ Εὐρώπης καὶ τὰ Εὐρωπαϊκὰ, ὡς οἱ κομψοὶ ἐκεῖνοι καὶ χαριέντες τοῦ συρμοῦ καὶ τῶν μυρβόλων χειροκτιῶν θιασῶται τὰ ὑπερουράνια αὐτῶν *Paris la ville pen excellence*, καὶ εἰς αὐτὰ ἀδιασπᾶστος προσκυλλῶνται ὡς αἱ φθειραὶ εἰς τοὺς χοίρους· — σύγγνωτε — καὶ τοι ταῦτα καὶ ἀκριβώτερα καὶ οὐχὶ ἀξιολογώτερα τῶν ἐνταῦθα ἀποδεικνύονται.

Εἶνε ἀληθές ὅτι ἄλλοι πρέπει νὰ ἐπαίνωσιν ἡμᾶς καὶ οὐχὶ τὸ στόμα ἡμῶν, ξένοι καὶ οὐχὶ τὸ χεῖλος ἡμῶν, κατὰ τὸν σοφὸν Σολομῶντα· ἀλλὰ μετὰ λύπης παρετηρήσαμεν ὅτι οἱ διελθόντες τὴν γέφυραν δὲν ἐπήνεσαν αὐτὴν ὡς ὤφειλον καταλλήλως.

Ἐρωσθε

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ ΙΩΝΙΑΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἀναλαβὼν αὐθις ὁ ἴδιος τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐμπορορραπτικοῦ καταστήματός μου καὶ πλουτίσας αὐτὸ μὲ διάφορα εἶδη τοῦ τελευταίου συρμοῦ, πέποιθα ὅτι οἱ ἀρχαῖοί μου φίλοι θέλουσι καὶ πάλιν μὲ τιμᾶ διὰ τῆς εὐνοίας των, διαβεβαιῶν αὐτοὺς ὅτι θέλουσι πάντοτε εὐρίσκει παρὰ τῷ καταστήματί μου ὡς καὶ πρὶν συλλογὴν ὑφασμάτων ἐκλεκτῶν εἰς τιμὰς συγκαταδατικάς.

Ἐρμούπολις, 18 Ὀκτωβρίου 1879.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ κ. Γ. Σπαδάρος, ὀδοντοῖατρος, μετέφερε τὸ κατάστημά του πλησίον τοῦ Ὀρολογίου καὶ ἀπέναντι τοῦ ὑπὸ τῆς κ. Ἐλένης Γλύνη διευθυνομένου Δημοτ. Σχολείου τῶν κορασίων, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κ. Ἀγγελικῆς Ν. Κλάδη. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν πελατῶν του.

ΚΗΠΟΣ μὲ φρέαρ, διάφορα καρποφόρα δένδρα, μίαν μεγάλην οἰκίαν καὶ ἐν μικρὸν οἰκίσκον, κείμενος ἐν τῇ ἐξοχῇ τῶν Ταλάντων καὶ ἀνήκων εἰς τὴν ἐν ἄνω Σύρῳ μονὴν τῶν Ἰησοῦτῶν, ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.